

Dosarul nr. 2ra-806/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Tcaci împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 24 ianuarie 2020, Petru Tcaci a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că până în anul 1992 a locuit cu familia în orașul XXXXX, dispunând de spațiu locativ ce corespundea necesităților.

A menționat că în urma conflictului armat din anul 1992 pentru apărarea independenței și integrității teritoriale ale Republicii Moldova, a fost nevoit cu familia să se refugieze în mun. XXXXX.

Astfel, a părăsit forțat locul de trai permanent, neavând posibilitatea să revină în orașul XXXXX din cauza participării la acțiunile militare de apărare a integrității și independenței Republicii Moldova și a activității politice îndreptate împotriva separatismului.

Prin adevărință a fost recunoscut ca persoană refugiată și forțată să părăsească locul de trai aflat în teritoriile Republicii Moldova din stânga Nistrului, în

conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 197 din 26 martie 1992 despre instituirea Comisiei republicane pentru coordonarea acțiunilor în vederea asigurării materiale a refugiaților și aprobarea Regulamentului cu privire la ordinea de ajutorare a refugiaților, forțați să-și părăsească locurile de trai aflate în teritoriile Republicii Moldova din stânga Nistrului.

În conformitate cu prevederile pct. 1 și 3 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 658 din 21 octombrie 1993, se asigură cu spațiu locativ, conform legislației locative în vigoare, familiile cetățenilor care au fost nevoiți să părăsească domiciliu din raioanele de est ale Republicii Moldova și n-au avut posibilitatea să revină la locul precedent de trai ca urmare a participării lor la acțiunile militare de apărare a integrității și independenței Republicii Moldova sau a activității politice îndreptate împotriva separatismului. Asigurarea cu spațiu locativ se va efectua, participanților la acțiunile militare și cetățenilor care au desfășurat o activitate politică activă împotriva separatismului - în termen de 5 ani.

În scopul transunerii în viață a prevederilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 658 din 21 octombrie 1993 privind asigurarea cu spațiu locativ a cetățenilor forțați să-și părăsească locul de trai din raioanele de est ale Republicii Moldova, Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1410 din 20 decembrie 2004 cu privire la planul de acțiuni privind asigurarea cu spațiu locativ a persoanelor intern deplasate din raioanele de est ale Republicii Moldova, art. 13 lit. d, 15 lit. u) și 20 pct. (1) din Legea cu privire la veterani nr. 190 din 8 mai 2003, la 7 iunie 2010 a fost nevoit să se adreseze în instanța de judecată, la Curtea de Apel Chișinău, cu o cerere împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, prin care a solicitat recunoașterea dreptului său și a membrilor familiei sale la asigurarea cu spațiu locativ, conform legislației în vigoare și obligarea Consiliului municipal Chișinău să asigure cu spațiu locativ conform legislației locative în vigoare, cât și repararea prejudiciului moral pentru neexecutarea hotărârii.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de el, fiind repus în termenul de prescripție de adresare cu acțiune în judecată și obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure pe dânsul împreună cu membrii familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite, în rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, casată hotărârea din 29 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea înaintată de el și obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure pe dânsul de unul singur cu spațiu locativ, conform normelor în vigoare.

A comunicat că s-a adresat executorului judecătoresc Oleg Ungureanu cu o cerere, prin care a solicitat primirea spre executare și intentarea procedurii de executare a deciziei din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, prin încheierea nr. 026-190/11 din 25 mai 2011, a intentat procedura de executare și a obligat Consiliul municipal Chișinău să execute documentul executoriu odată cu recepționarea încheierii.

Primăria municipiului Chișinău, prin răspunsul nr. 08-2996 din 8 iunie 2011, a adus la cunoștință executorului judecătoresc Oleg Ungureanu că la momentul actual executarea hotărârii instanței de judecată nu poate fi posibilă din cauza lipsei spațiului locativ liber în mun. Chișinău.

La fel, a relatat că s-a adresat la CEDO cu o cerere în conformitate cu art. 34 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 45 și art. 47 din Regulamentul Curții, care a fost înregistrată cu nr. 59961/11, Tcaci către Moldova, în legătură cu faptul că prin neexecutarea deciziei din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție se încalcă art. 6 din Convenție și art. 1 al Protocolului 1 la Convenție.

Prin scrisoare CEDO a fost informat că la 1 iulie 2011 în Republica Moldova a intrat în vigoare Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și este necesar să facă uz de noul remediu intern în scopul restabilirii drepturilor încălcate etc.

Astfel, la 18 septembrie 2012, a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Ca urmare, prin hotărârea din 16 ianuarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, menținută prin decizia din 25 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 10 iulie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată, constatată încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție și încasată din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui cu titlu de prejudiciu moral suma în mărime de 1 200 de euro, în lei moldovenești la cursul stabilit de BNM la data executării hotărârii.

La 25 octombrie 2013, a înaintat repetat la CEDO o cerere în conformitate cu art. 34 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 45 și art. 47 din Regulamentul Curții, care a fost înregistrată cu nr. 59961/11, Tcaci către Moldova, în legătură cu faptul că prin neexecutarea deciziei din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție se încalcă art. 6 din Convenție și art. 1 al Protocolului 1 la Convenție.

A reiterat că toate acestea eforturi întreprinse conform legislației în vigoare în realizarea dreptului lezat nu au dat rezultate, hotărârea judecătorească a rămas neexecutată până în prezent.

Așadar, din cauza neexecutării hotărârii judecătorești nu poate beneficia de bunurile sale, iar în consecință se încalcă dreptul la protecția proprietății garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

Deși, decizia din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție a devenit irevocabilă și executorie, dânsul nu a putut să obțină executarea acestei hotărâri imediat ce a devenit executorie, ceea ce constituie o ingerință în dreptul său la respectarea bunurilor sale, după cum prevede art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

A afirmat că Consiliul municipal Chișinău împreună cu Guvernul Republicii Moldova nu au întreprins nicio măsură întru executarea deciziei din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

A considerat că i-au fost violate drepturile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale și art. 1 din Protocolul Adițional la Convenție.

Prejudiciul moral pe care îl pretinde în prezenta cauză, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, în sumă de 200 000 de lei derivă din perioada de timp pentru neexecutarea hotărârii judecătorești 18 septembrie 2012 - 24 ianuarie 2020.

A subliniat reclamantul că se află într-o stare continuă de imposibilitate de a-și realiza drepturile sale la executarea hotărârii judecătorești irevocabile ca fiind un tratament discriminatoriu, dar și de a pretinde debitorului Consiliului municipal Chișinău încetarea aplicării tratamentului discriminatoriu în privința sa și de a cere repararea prejudiciului material și moral cauzat printr-un astfel de tratament.

Pe o perioadă îndelungată a suportat o încordare psihică, retrairi, adică o stare de stres, circumstanțe desigur legate de suferințe morale, atât psihice, cât și fizice.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului de violare (încălcare) a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a drepturilor prevăzute de art. 6 din CEDO și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenție, de către statul - Republica Moldova, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a deciziei din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui a sumei în mărime de 200 000 de lei, cu titlu de prejudiciul moral, cauzat pentru neexecutarea hotărârii judecătorești pentru perioada 18 septembrie 2012 - 24 ianuarie 2020, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost constatată încălcarea drepturilor lui Petru Tcaci la examinarea în termen rezonabil a deciziei nr. 3r-538/11 din 30 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, prevăzute la art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 Protocolul 1 la Convenție.

Au fost încasate de la bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Petru Tcaci prejudiciul moral în sumă de 50 000 de lei și cheltuielile de judecată compuse din cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei și alte cheltuieli suportate în legătură cu examinarea cauzei în sumă de 586 de lei.

În rest, pretenția privind încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că neexecutarea documentului executoriu nr. 3r-583/11 din 30 martie 2011 nu-i poate fi imputată lui Petru Tcaci, dar autorităților publice locale, debitor a procedurii de executare pentru neexecutarea documentului executoriu, care sunt

responsabile de executarea acestui act judecătoresc, iar o autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești irevocabile, mai mult că întârzierea de executare nu poate fi astfel încât să prejudicieze esența dreptului protejat conform art. 6 alin. (1) din CEDO.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au remarcat că încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești luând în calcul obiectul litigiului, complexitatea cauzei, care are un grad mediu, a dus spre încălcarea art. 6 alin. (1) din CEDO.

Prin urmare, reieșind din prevederile legale, obiectul litigiului și complexitatea cauzei și probele pertinente și concludente anexate la materialele dosarului, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a încasa prejudiciul moral în beneficiul lui Petru Tcaci în sumă de 50 000 de lei.

La 22 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Petru Tcaci a declarat recurs împotriva deciziei din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești în partea contestată, deoarece a avut loc încălcarea și aplicarea în parte eronată a normelor de drept material (art. 14, 2036, 2037 CPC).

Prima instanță a subapreciat considerabil și neîntemeiat compensarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei pentru un termen de neexecutare a hotărârii judecătorești pentru perioada de neexecutare din 18 septembrie 2012 - 24 ianuarie 2020.

Astfel, concluzia în acest sens a primei instanțe nu se încadrează nici aproximativ cu pct. 22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 24 decembrie 2012 cu privire la examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului moral și material cauzat persoanelor prin violarea art. 3, 5, 8 din CEDO, modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 17 din 16 octombrie 2017 și jurisprudența CEDO în cazurile de neexecutare.

La aprecierea sumei date prima instanță nu a luat în considerație și importanța cauzei, care este una de importanță deosebită, crucială pentru dânsul, deoarece obiectul litigiului este neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești privind asigurarea cu spațiu locativ.

La fel, prima instanță nu a luat în considerație faptul că dânsul este veteran de război, a participat la lupte pentru apărarea independenței și integrității teritoriale ale Republicii Moldova, este persoană strămutată intern din cauza participării la lupte etc.

La 15 aprilie 2021, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și pasibile casării.

În partea ce ține de admiterea parțială a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, de către instanța de apel au fost ignorate prevederile Codului de executare și a Legii nr. 113, care reglementează expres că executarea începe de la cererea creditorului.

Prin urmare, a menționat că orice acțiune a executorului judecătoresc în vederea executării documentului executoriu, necesită cererea creditorului.

Astfel, nu poate fi vorba despre neîntreprinderea tuturor măsurilor necesare în vederea executării documentului executoriu nominalizat, în condițiile în care nemijlocit creditorul/intimatul a aprobat tacit toate acțiunile întreprinse de către autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, ca ulterior, să înainteze conform Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 prezenta acțiune civilă.

Subsecvent, a evidențiat că în prezenta speță executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile intimatului și în acest sens nu îi poate fi imputată tergiversarea executării.

Instanța de apel a apreciat arbitrar poziția participanților procesului și nu a luat în considerare argumentul invocat de către reprezentantul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în ceea ce ține de complexitatea procedurii de executare, în condițiile în care factorul decisiv care a complicat executarea până în prezent a hotărârii judecătorești, ține de faptul că debitorul procedurii de executare până la momentul actual nu dispune de spații locative disponibile în mun. Chișinău, cât și de mijloace financiare necesare pentru construcția acestor spații locative.

Prin urmare, a accentuat că autoritatea publică locală a municipiului Chișinău nu a negat și nici nu neagă cu vehemență faptul că va executa în viitor hotărârea instanței de judecată, însă, situația respectivă este doar raportată la factorul de timp.

A mai notat că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege. Este important ca instanța să motiveze circumstanțele cauzei care justifică acordarea unei reparații, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie.

Instanța de apel a apreciat arbitrar poziția participanților procesului și nu a luat în considerație circumstanțele de drept invocate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și anume art. 5 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.

La fel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 94 alin. (1) CPC, or acordarea compensației depline a cheltuielilor pentru asistență juridică este neîntemeiată și disproporțională în raport cu quantumul admis din pretenție.

La 12 aprilie 2021, în adresa Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Consiliului municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Petru Tcaci, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 180).

La 20 aprilie 2021, în adresa lui Petru Tcaci, Consiliului municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 190).

La 29 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul municipal Chișinău a depus referință la recursurile declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând respingerea recursului declarat de Petru Tcaci, cu admiterea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 22 martie 2021 și respectiv, la 15 aprilie 2021 împotriva deciziei din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Petru Tcaci și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic